



ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.
Ετησία διά μέν τούς ένταύθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.
Διά πάσαν είδοποίησιν μέχρι
των 10 στίχ. . . δραχ. 4.

«Δι' δε και τούς Νόμους της Πατρίδος καθάπερ τινάς θεούς δευτέρους συντηρεῖν... κἀν ἡ παραλαβὴν
τις αὐτούς ἢ ρεωυχεῖν ἐπιχειρῆ, σπουδῆ πάση κωλύειν και πάντα τρόπον ἐναρτιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τὰ ἐν Τουρκίᾳ διαδραματιζόμενα.

[Συνέχεια ἴδε φύλλον 240].

Δέν ἔχομεν τήν ἀξίωσιν ὅτι ἐδώκαμεν ἢ θά δώσωμεν πλήρη και ἀκριβῆ εἰκόνα τῶν ἐν Τουρκίᾳ συμβαινόντων. Θέλομεν μόνον νά παράσχωμεν σκιαγραφίαν ἀπλήν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς γειτονοῦς ἐπικρατείας δυναμένην νά χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία τῶν σκέψεων τῶν ὁποίων συχνάκις θέλομεν φέρει ἐπὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἐκάστοτε λαμβανόντων χώραν. Ἡ σκιαγράφησις αὕτη εἶναι τὸ δυσκολώτερον ἔργον τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἀναγκάζεται νά μὴ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὁ ἐπιχειρῶν αὕτην εἰμὴ και ἀντενεργείας ταπεινάς και ἐν κακαῖς ἐξέσει, γεράσασαν πολιτικῆν· ἀλλ' ὅπως δῆποτε εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διότι, εἴτε τεχνικῶς εἴτε ἀτέχνως γίνεται, καταδεικνύει εἰς τε τούς Ἕλληνας και τούς ἔξω ὁμογενεῖς ὅτι εἰς αὐτούς εἶναι ἀναθετιμένη ἢ ἀναμόρφωσις τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι ἀργά ἢ γρήγορα μέλλουν ν' ἀναλάβουν τήν διεύθυνσιν τῆς τύχης τῆς κληρονομίας τοῖς ἀνήκει, ὅτι τὰ παραδείγματα τῆς ἐλευθέρης διοικήσεως πρέπει νά τούς χρησιμεύσωσιν ὡς διδακτικώτατα μαθήματα, ὅτι τέλος πάντων ὅλαι αὐτῶν αἱ σκέψεις, ὅλα τὰ αἰσθηματά των περὶ ἐν σημεῖον πρέπει νά συγκεντρωθῶσι, περὶ τὸ πῶς δύνανται νά φανῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἀξίαι τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐντελῶς, πῶς θά κατορθώσωσι ν' ἀνακτήσωσι τὰς συμπαθείας ἐκεῖνας, αἵτινες πρὸ πολλοῦ ἀφαιρεθεῖσαι ἀπ' αὐτῶν

διηθύνθησαν εἰς τὸν φυσικὸν ἡμῶν ἐχθρὸν, ἀλλ' αἵτινες εἰς ἡμᾶς πάντοτε θά στραφῶσιν ὅταν ἡ πολιτικὴ και αἱ πράξεις ἡμῶν γνωρίσωσιν νά τὰς ἐφελκύσωσιν. Εὐτυχῶς ὁ μεταξὺ τῆς Εὐρώπης και τῆς Ἑλλάδος σύνδεσμος εἶναι τόσο ἀρχαῖος και διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀμοιβαίων καθηγιασθῆ, ὥστε ὀλίγη ἐπιτηδεύσῃ, ὀλίγον περισσοτέρα εἰλικρίνεια περὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἡμῶν διεύθυνσιν, ἢ θελεν ἀρκέσει νά συσφίξῃ ἐκ νέου τὸν ἱερὸν αὐτὸν σύνδεσμον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοσαῦτα πρέπει νά περιμένωμεν. Ἡ κυβερνώσα τὴν ἀπέραντον Αὐτοκρατορίαν τῶν Ὁσμανλίδων εἶναι ἡ ἐπιβρόχῃ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σουλτάνου, αἱ δὲ ἐσωτερικαὶ τῶν μελῶν τῆς Ὑ. Πύλης διενέξεις, τὸ κυριώτερον ἐνασχόλημα τῆς ὀθωμανικῆς πρωτεύουσῃς. Ὁ νέος Σατραζάμ τὸν ὁποῖον εἰς τὸ ὑψηλότερον ὑπουργικὸν ἀξίωμα ἀνεβίβασεν ἡ εὐνοια τοῦ Σουλτάνου, μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα, τῆς χρεωκοπίας τῆς Τουρκίας, ἔπαυσε και νά σκέπτηται κἀν ὅτι εἶναι δυνατόν νά φανῇ χρήσιμος εἰς τὸν θεοποιούμενον Πατισάμ· ἀναπό- διότι ὁ ἀπολυτισμὸς δέν ἐπιτρέπει παραίτησιν, ἢ δὲ αὐθαιρέσια ἐκτὸς τῶν ἀλλῶν αὐτῆς ιδιοτήτων ἔχει τὴν ἔξιν νά θυσιάσῃ τὰ πρόσωπα, νά ρίπτῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς, και νά ἐπιθυμῇ χάριν τῶν ὀρέξεων τῆς νά προπηλακίζωνται και αὐταὶ αἱ προσωπικαὶ ὑπολήψεις, ὑπομιμνήσκουσα εἰς τούς μὴ θέλοντας νά γείνωσιν ὄργανά τῆς ὅτι δέν ἔχουσι τὴν ἄδειαν οὔτε νά παραιτῶνται ἀπὸ ἐπισφαλεῖς θέσεις, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἤθελε

φέρει προσβολὴν και εἰς αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα και τὴν τιμὴν των. Δέν εἶναι δυσχερὴς ἀπλῶς ἡ θέσις μόνου τοῦ Σατραζάμ ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου· ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τοῦ Σαφὲτ-Πασᾶ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, δι' ἧς ὑπόσχεται ἀδύνατα και ἀπραγματοποίητα ἀποκαλύπτει τὴν πραγματικὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, και προδίδει οὕτως εἰπεῖν, τὸ Ντοβλέτ πρὸς τούς Γκιουράδες δανειστάς του, περὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου «ὁ Χρόνος» μεταξὺ τῶν πολλῶν λέγει και τὰ ἐξῆς «γελοῖον εἶναι και νά ὀμιλῇ τις περὶ τι μιότ η τ ο ς κράτους, ὅπερ ἐδανείζετο ἀναρίθμητα ἑκατομμύρια χωρὶς νά ἐξεύρῃ πόθεν θά πληρώσῃ». Ἡ τιμιότης ἣτις ἐπέτρεπε μέχρι τοῦδε τῇ Πύλῃ νά τηρῇ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, εἶναι ἡ εὐθυνοτάτη τῶν ἀρετῶν. Εὐκόλον εἶναι κατὰ τὸν Λαβὲ νά εἶναι τις τίμιος μὲ ξένα χρήματα. Ἡ Πύλη ἀποπειράται νά παραστήσῃ ἑαυτὴν ὡς εὐεργετήσασαν τούς δανειστέρας τῆς. Ἡ Πύλη βεβαίως αὐτούς ὅτι δέν πρέπει νά φοβῶνται, διότι τὸ μὲν ἡμισυ τῶν τόκων θά εἰσπράττωσι τακτικῶς κατὰ τὰ πέντε προσεχῆ ἔτη, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ βραδύτερον. Δυστυχῶς αἱ βάσεις τῆς ὑποσχέσεως ταύτης δέν ἀντέχουσιν εἰς ἐξέτασιν, λέγουσιν ἡμῖν ὅτι οἱ πόροι τοῦ ὀθωμ. Κράτους θ' ἀναπτυχθῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο κατέστη πλέον μονότονον, ἀπαιτεῖται εἰκοσαπενταετής, οὐχὶ τουρκικὴ, ἀλλ' Ἀγγλικὴ διαχείρησις, ὅπως οἱ πόροι τοῦ Κράτους τούτου ἀναπτυ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ
ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
Περὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

[Συνέχεια ὄρα φύλλον 240].

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης,
και Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ΙΕΡΕΜΙΑΣ.
Ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.
Ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως
Ἱερουσαλὴμ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.
Και οἱ ἐπίσκοποι Ἱεράτατοι Ἀρχιερεῖς,
Μητροπολίται δηλαδὴ, Ἀρχιεπίσκοποι και Ἐπίσκοποι,
και τὸ σύστημα ὅλου τοῦ Χριστιανικοῦ,
Ἀνατολικοῦ τε και Ὁρθοδόξου Κ.Ἱ.Ἱ.
Τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ αἰδεσιμωτάτοις
Ἀρχιεπισκόποις τε και Ἐπισκόποις,
και τῷ περὶ αὐτούς εὐλαβεστάτῳ Κλήρῳ,
ἐν Χριστῷ περιποθήτοις,
τὸν ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν,
και πᾶν ἀγαθὸν ἐκ Θεοῦ και σωτήριον.
Τὸ ἀνταποκριτικὸν και ἀνταμειπτικὸν πρὸς τὰς προπεμφθείσας παρ' ἡμῶν ἀποκρίσεις γράμμα ἡμῶν, ἐν εἰδῇ βιβλιαρίου, ἐλάβομεν, ἐξ οὗ ἐγνωκότες τὴν καλὴν ἡμῶν ὑγίαν,

και ὅν ἔχετε ζῆλον και εὐλάβειαν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, οὐ μετρίως ἐχάρημεν, ἀποδεξάμενοι, ὡς εἰκός, τὴν εὐλαβητικὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, και ἢν ἔχετε σπουδὴν, και προθυμίαν πρὸς τὴν ἑνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἣτις ἑνωσις ἐστὶ τὸ στήριγμα τῶν πιστῶν, και ἐν τῇ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς και Θεὸς ἡμῶν εὐαρεστεῖται, ὅστις και γνώρισμά τῆς πρὸς Αὐτὸν οἰκειώσεως δέδωκε τοῖς ἱεροῖς Αὐτοῦ Μιθηταῖς και Ἀποστόλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, ὁμόνοιάν τε και ὁμοφροσύνην. Κατὰ τὴν ὑμετέραν οὖν ἀξίωσιν, ἰδοὺ συντόμως ἀποκρινόμεθα ὑμῖν λέγοντες, ὅτι διεληθόντες ἐπεκτεμένως τὰ παρ' ὑμῶν αὐθις γραφόμενα, κατελάβομεν τὴν ἔνοιαν τῶν γεγραμμένων, περὶ ὧν οὐκ ἔχρημεν ἄλλο τί εἰπεῖν, εἰ μὴ ὅτι, κατὰ τὴν προφανερῶς παρ' ἡμῶν γνώμην και δόξαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· τὰ αὐτὰ και πάλιν λέγομεν πρὸς πάσας τὰς πεμφθείσας ἡμῖν παρ' ὑμῶν προτάσεις, ὅτι δηλονότι, τὰ καθ' ἡμᾶς δόγματα και τὸ φρόνημα τῆς ἡμετέρας Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πάλαι μὲν ἐξητάσθησαν, ὀρθῶς τε και εὐσεβῶς διωρίσθησαν, και διετάχθησαν παρὰ τῶν Ἁγίων και Οἰκουμενικῶν Συνόδων, και μὴτε προσθεῖναι τοῦτοις ἑτερόν τι ἔξεστιν, οὐτ' ἐτι ὅλος ἀφαιρῆσαι ἐκ τούτων· και τοῖς βουλομένοις συμφρονῆσαι ἡμῖν ἐν τοῖς Θεοῖς δόγμασι τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀνάγκη ἀκολουθεῖν, και ὑποταγεῖναι τοῖς διορισθεῖσι και διαταχθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀρχαιοπαράδοτου και πατροπαράδοτου, και παρὰ τῶν Ἁγίων και Οἰκουμενικῶν Συνόδων διατάξεως, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν Ἀποστόλων και τῶν κληρῶν· εἰτόδε Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, μετὰ ἀπλότητος και ὑπακοῆς, και ἀνευτινὸς ἄλλης ἐρεύνης και περιεργείας. Και ἀρκεταὶ μὲν εἰσιν αἱ τοιαῦται ἀποκρίσεις πρὸς τὰ παρ' ὑμῶν γραφόμενα· εἰς πληρεστέρην δὲ και ἀγαντιφόρητον πληροφορίαν, ἰδοὺ πέμπα-

μεν ὑμῖν πλατυτέρως τὴν ἐκθεσιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως τῆς Ἀνατολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθὼς περιέχεται ἐν τῇ πρὸ χρόνων ἱκανῶν γενομένη, μετὰ σκέψεως ἀκριβοῦς, Συνόδῳ Ἱεροσολυμιτικῇ λεγομένη κατὰ τὸ ἀρχοῦ (1652) ἔτος τὸ σωτήριον, ἣτις ἐτυπώθη και ὕστερον Ἑλληνιστῇ και Λατινιστῇ ἐν Παρισίοις ἐν ἔτει ἀρχοῦ, και ἐνδεχόμενόν ἐστιν ἀποκομισθεῖσαν και εἰς τὰ αὐτῶν εὐρίσκεισθαι και παρ' ὑμῖν. Κάνθειθεν ἔχετε γνῶναι και καταλαβεῖν ἀδιστακτικῶς τὸ ἡμέτερον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς και ὀρθόδοξον φρόνημα· και, εἰ μὲν συγκατανεύσητε και ὑμεῖς στέργοντες τούτοις τοῖς παρ' ἡμῶν δοξαζόμενοις, πάντως τὸ ἐν ἔσεσθε μεθ' ἡμῶν, και οὐδεμία διάστασις πρὸς ἀλλήλους ἐσται. Ὅσον δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἔθων και τάξεων τῶν Ἐκκλησιῶν, και τῆς διορθώσεως τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας και λειτουργίας· εὐχερὴς και βραδία ἐστὶ και ἡ τούτων διόρθωσις, τῆς ἐνώστεως, σὺν Θεῷ γενομένης. Ἐπειδὴ και ὡς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν βιβλίων δηλόν ἐστιν, ὅτι ἔθνη μὲν και τάξεις τινὲς παρηλλαγμένα ἦσαν τε και εἰσὶν ἐν διαφόροις τόποις και Ἐκκλησίαις, ἡ ἐνότις δὲ τῆς πίστεως και ὁμοφροσύνης περὶ τὰ δόγματα σώζεται ἡ αὐτή. Δὴν δὲ ὁ ἔρρος και προνοητῆς ἀπάντων Θεός, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, και εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν (1 Τιμὸθ. 2, 4), γενέσθαι τὴν περὶ τούτων κρίσιν τε και διάκρισιν, κατὰ τὴν Θεῖαν Αὐτοῦ θέλησιν, εἰς ψυχωφελῆ και σωτηριώδη κατάστασιν.
Τὰ πιστευόμενα και φρονούμενα παρ' ἡμῖν,
τοῖς Ἀνατολικῶς Ὁρθοδόξοις Χριστιανοῖς.
ΟΡΟΣ Α΄.
Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν ἀληθῆ, Παντοκράτορα και ἀόρατον, Πατέρα, Υἱὸν και Ἅγιον Πνεῦμα· Πατέρα ἀγέννητον,

χθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ν' ἀποτίνωνται κατ' ἔτος δώδεκα ἑκατομμύρια λιρῶν εἰς τόκους· ὅτι ἀφορᾷ τὰς ἀγγελλομένας μεγάλας μεταρρυθμίσεις, καὶ αὗται εἶναι παλαιὸν καὶ ἀπατηλὸν ἐπιχείρημα. Τοιαῦται μεταρρυθμίσεις ἀπαιτοῦν ἀνεπτυγμένον δημόσιον φρόνημα, μεγάλην πολιτικὴν τιμιότητα, ἰσχυρὰν, μόνιμον καὶ ἐνάρετον Κυβέρνησιν, πολιτικὸν ἄνδρα, ὅσος ὁ Βίσμαρκ καὶ σμήνος ὅλον ὑπαλλήλων, οἷοι οἱ Ἄγγλοι ὑπάλληλοι ἐν Ἰνδικῇ—ἀπαιτοῦσιν ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅτι μόνον χάριν χλεύης δύναται τις ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Τουρκίας. Ἐτερον ἐπιχείρημα εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων, ἧτις θ' αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν, ἀλλὰ τοιαύτη μεταβολὴ καὶ ἐὰν ἀπετελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Γλάδστοντος θ' ἀπήτει ἔτη πολλὰ· πρὸς τὸ παρὸν δὲ οἱ χωρικοὶ ἐπιβαρύνονται δι' ἀρρορήτων φόρων. Ἡ Πύλη ἐχάρισεν ἐπ' ἐσχάτων ἱκανὰ ἑκατομμύρια εἰς τοὺς φορολογουμένους (α) συνετοὶ δὲ μεταρρυθμισταὶ θὰ συνεβούλευον αὐτῷ νὰ χαρίσῃ ἔτι πλείονα. Ἐνὶ λόγῳ τὸ εὐφρές ὑπόμνημα λησμονεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι κύριον πρόσκομμα τῆς ἀναπτύξεως τῶν Τουρκικῶν πόρων εἶναι ἡ φύσις αὐτῶν τῶν Τούρκων.

Μάτην ὁ Σατραζάμ καὶ ὁ συνάδελφός του Σερασκέρης ἀνερίζουσι πρὸς τὸν ἐν Κων/πόλει πρεσβευτὴν τῆς Ῥωσσίας, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐδαρύνθησαν νὰ κύπτωσιν. Ὁ Μοσχολίτης διπλωμάτης χορηγεῖ δωρεὰν συμβουλὰς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀπέναντι τῶν δανειστῶν τῆς, αἵτινες μεγάλως εὐαρεστοῦσι τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐν γένει τοὺς Ὀσμανλίδας, διότι εἰς τὴν Ῥωσίαν καὶ τοὺς συμμάχους τῆς οὐδὲ λεπτόν δφεύλεται ὑπὸ τῆς χρεωκότου Τουρκίας. Ὅσον ἀφορᾷ ὁμῶς τὰ διαδραματιζόμενα ἐν Ἐρζεγοβίνῃ, περὶ αὐτῶν ἐστράφη τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν κατὰ τῶν ὀθωμανικῶν συμφερόντων, γνωρίζοντος τοῦ διπλωμάτου τούτου τὰς Τουρκικὰς μηχανορραφίας, τὸ παλίμβουλον τῶν πασάδων καὶ τὴν πλάνην εἰς ἣν ἀείποτε διατελοῦσιν οἱ πρεσβευταὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ τουρκικαῦ Κράτους καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν, καὶ ὠφελούμενος ἐκ τῆς κρίσεως ταύτης περιστάσεως, κατῴρωθεν ἐν διασηματὶ ὀλίγων μητύχων οἱ διπλωμάται τῆς δύσεως μετὰ τὰς τῶσάυτας χρηματικὰς καὶ πολεμικὰς αὐτῶν θυσίας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Τουρκίας.

(α) Οὐδὲν ψευδέστερον τούτου, ὅχι μόνον δὲν ἐχάρισεν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὰ καθυστερούμενα ὡς ὀρίζει ὁ τελευταῖος Ἰρναντὲς, ὅτις μετὰ τόσου πατάγου ἐδημοσιεύθη ἀλλὰ καὶ τὰ χαρισθέντα εἰσπράττονται μὲ τὸν πλέον ἄριστον τρόπον, ἰδίως ἐν Κρήτῃ καὶ νέοι φόροι ἐπεβλήθησαν καὶ ἡ προκαταβολὴ αὐτῶν ἐπιδιώκεται μὲ τὰ συνήθη τουρκικὰ τῆς ἀθαιρείας μέτρα.

Αἱ τελευταῖαι ἐνέργειαι τοῦ ἐπιτηδείου τούτου διπλωμάτου ἠνάγκασαν τὰς ἀντιζήλους τῆς Ῥωσσίας δυνάμεις νὰ κάμνωσιν ἀλεπαλλήλους διπλωματικὰς παρασάσεις, δι' ὧν ν' ἀπαιτήσωσι τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν, ἀπὶνα διαδραματίζονται ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ καταστρέφουν τὸν ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν διατελοῦντα βασιλῆα. Εἶναι δὲ πλέον παρὰ βέβαιον ὅτι πρόκειται περὶ νέων ἔργων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δι' ὧν νὰ καταπραυνῆθῃ καὶ μετριάσῃ ἡ θηριωδία τῶν τυράννων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Προκειμένου θθεν περὶ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, οὐδένα λανθάνει, ὅτι πρόκειται περὶ ἡμῶν αὐτῶν, περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ἐπομένως ἀρμοδιώτεροι ὅπως λάβωσι μέρος ἐνεργὸν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῆς καχεκτικῆς καταστάσεώς των, εἴμεθα ἡμεῖς αὐτοί. Οὐδεὶς καὶ τὸν κοινὸν νοῦν ἐχων ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑποψηφίότητος βουλευτῶν, οὔτε περὶ νομοσχεδίων ἢ διαταγμάτων, ἀφορώντων ἀσημάντα δι' ἀσημάντους, ἀλλὰ περὶ ἔργων, μεγάλων, σπουδαίων καὶ σοβαρῶν, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν σκοπούντων, δι' ἣν τῶσάυτας ὑπέστημεν θυσίας. Τὸ καθῆκον λοιπὸν καὶ ὁ πατριωτισμὸς ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως ἐπὶ τοῦ προκειμένου μεγάλου ζητήματος· τούτο μᾶς ὑποδεικνύει αὐτὴ ἡ Ῥωσία, μᾶς τὸ λέγουσιν αἱ ἀντιζήλοι αὐτῆς εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, μᾶς τὸ βεβαιοῖ αὐτὴ ἡ Τουρκία, τὸ φωνάζουσι τὰ πράγματα καὶ τὰ γεγονότα· δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλείπωμεν εἰς τὴν Ῥωσίαν τὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ, διότι ἂν αὐτὴ εἶναι ὁμόθρησκός τῶν βασιλιάδων, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἡμεῖς ἐκτὸς τῆς θρησκείας, ἔχομεν περιπλέον τὴν ταυτότητα τῆς καταγωγῆς, τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τῶν συμφερόντων καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων, τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς ἀδελφότητος· ὁ ἀρνούμενος ταῦτα ἡ μωρὸς εἶναι ἡ ἐθελοκακῶν προδίδει τυφλούμενος τὰ δικαιώματα καὶ τὰ εὐγενέστερα πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Οὐδεὶς θέλει ἀποδοκιμάσει ἢ χλευάσει ἡμᾶς ὅτι μικροὶ ἡμεῖς ἀναμιγνυόμεθα εἰς μεγάλα συμβεβηκότα τῆς ἡμέρας, διότι ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ὁμοιάζει τὴν τῆς Σαρδηνίας ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας· μὲν ἄνδρες αὐτῆς οὐδόλως ἀπεθαρρύνοντο ἀπέναντι τοσοῦτων δυσκαταγωνίστων δυσχερειῶν· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου, ὅπου ἡ μὲν Αὐστρία ἐκαθέζετο ὡς μεγάλη δύναμις, ἡ δὲ Σαρδηνία ὡς ἀσθενὴς δύναμις, ὑψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν των καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπεφασίσθη ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἰταλίας· ἐνωθείσης κατόπιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἡρώος τῆς καὶ Βασιλέως τῆς.

τε λαλήσαν, ἢ λαλοῦσαν ἀπ' ἐαυτῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ὁ καὶ διδάσκαλον ἀδιαλείπτως πλουτεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀδύνατον πάντη ἀμαρτῆσαι, ἢ ὅπως ἀπατήσῃ καὶ ἀπατηθῆναι· ἀλλ' ἔστιν ὡσαύτως τῆ Ἁγία Γραφή ἀδιάπτωτος, καὶ ἀέννητος τὸ κύριος ἔχουσα.

Πιστεύομεν τὸν ἄκρω ἀγαθὸν Θεὸν εἶς αἰδίου, οὐδ' ἐξελέξατο, εἰς δόξαν προορίσαι, οὐδ' αὖ ἀπεδοκιμάσεν, εἰς κατάκρισιν παραχωρήσαι· οὐχ ὅτι δὲ τούτους οὕτως ἠδουλήθη δικαιοῦσαι, τούτους δ' ἀναίτιως παραχωρήσαι καὶ κατακρίναι· ἀνοικεῖον γὰρ τοῦτο τῷ Πατρὶ τῶν ὅλων, καὶ ἀπροσωπολήπτη καὶ θέλοντι πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν (1 Τιμόθ. 2,4), Θεῷ· ἀλλ' ὅτι τούτους μὲν προεῖδε καλῶς τῷ αὐτεξουσίῳ χρῆσθαι, τούτους δὲ κακῶς, προορίσαι, ἢ κατακρίναι. Ἐννοοῦμεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτεξουσίου οὕτως· ὥστε τῆς Θείας καὶ φωτιστικῆς χάριτος, ἣν καὶ προκαταρκτικὴν παραγορεύομεν, οἷον φῶς τοῖς ἐν σκότει παρὰ τῆς Θείας ἀγαθότητος, πᾶσι χρῆσθαι, τοῖς βουλομένοις ὑπειῆσαι ταύτην, καὶ γὰρ οὐ τοὺς μὴ θέλοντας, ἀλλὰ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖ καὶ συγκατατεθῆναι ἐν οἷς ἐκείνη ἐντέλλεται, πρὸς σωτηρίαν οὐτὴν ἀναγκαιοτάτοις, δωρεῖσθαι ἐπομένως καὶ ἰδικὴν χάριν, ἧτις συνεργούσα, καὶ ἐνδυναμούσα, καὶ ἐμμόνου πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην, ταῦτόν εἰπεῖν, πρὸς ἃ Θεὸς θέλει ἡμᾶς ἐργάζεσθαι ἀγαθὰ (ἢ καὶ ἡ προκαταρκτικὴ χάρις προσεντελεῖται), ἀποτελοῦσα, δικαιοῦ καὶ προωρισμένους παιεῖ· τοῖς δὲ μὴ θέλουσιν ὑπακούσαι καὶ συγκατατεθῆναι τῇ χάριτι, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἂ Θεὸς βούλεται ἡμᾶς ἐργάζεσθαι, τηροῦσι, καὶ ἐν τοῖς τοῦ σατανᾶ ἐπιτηδεύμασι τὴν ἣν παρὰ Θεοῦ εἰλήφασιν αὐτεξουσίῳ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι ἐκουσίως τὸ ἀγαθόν,

ΟΡΟΣ Β΄.

Πιστεύομεν τὴν Θεῖαν καὶ Ἱερὰν Γραφὴν εἶναι Θεοδίδακτον, καὶ διὰ τοῦτο ταύτη ἀδιστακτικῶς πιστεύειν ὀφείλομεν, οὐκ ἄλλως μέντοι, ἀλλ' ἢ ὡς ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ταύτην ἡμῆνευσε καὶ παρέδωκε. Πᾶσα γὰρ αἰρετικῶν βδελυρία δεχεται μὲν τὴν Θεῖαν Γραφὴν, παρεξηγεῖται δ' αὐτὴν μεταφοραῖς καὶ ὁμωνυμίαις καὶ σοφίσμασι σοφίας ἀνθρωπίνης· χαρμένη, συγχέουσα τὰ ἀσύγχυτα καὶ παίζουσα ἐν οὐ παικτοῖς. Ἄλλως γὰρ ἂν, ἄλλου ἄλλην ὁσμέραι περὶ αὐτῆς γνώμην ἐσχικότος, οὐκ ἂν εἴη ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία Χριστοῦ χάριτι ἔως τῆς σήμερον Ἐκκλησία, μίαν γνώμην ἔχουσα περὶ πίστεως, καὶ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ ἀπαρασαλεύτως πιστεύουσα, ἀλλ' ἐσχίσθη ἂν εἰς μύρια, καὶ αἰρέσεις ἐπέκειντο, καὶ μὴ ἦν ἡ Ἐκκλησία Ἁγία, στύλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, ἀσπίδος τε καὶ ρυτίδος χωρὶς, ἀλλ' ἐκκλησία πονηρευμένων, ὡς φαίνεται, γεγονυῖα ἀναμφιβόλως ἡ τῶν αἰρετικῶν, οἱ οὐκ αἰσχύνονται παρὰ τῆς Ἐκκλησίας μανθάνειν, ἔπειτα ταύτην πονηρῶς ἀποκρούεσθαι. Ὅθεν καὶ τὴν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας μαρτυρίαν οὐχ ἤττον τῆς, ἣν κέκτηται ἡ Θεῖα Γραφή, εἶναι πιστεύομεν. Ἐνδ' γὰρ καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄντος ἀμφοτέρων δημιουργοῦ, ἰσὸν ἔστι πάντως ὑπὸ τῆς Γραφῆς, καὶ ὑπὸ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διδάσκεισθαι. Ἐπειτα ἄνθρωπον μὲν ὄντινα οὐκ λαλοῦντα ἀπ' ἐαυτοῦ ἐνδέχεται ἀμαρτῆσαι, καὶ ἀπατηθῆναι, καὶ ἀπατηθῆναι, τὴν δὲ Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς μηδέπο-

Ὁ κ. Γλάδστον ἐπέστειλε γράμμα πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. Ἐμμανουὴλ Κόκκινον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου τηλεγραφήματος τοῦ Πρυτάνεως περὶ ἀποβιώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λυκούργου· εἰς δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ, ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἡ ἐξῆς:

Ἐν τῷ Πύργῳ Howarden τοῦ Chester, τῆ 19 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1873.  
» Πρὸς τὸν Κύριον Ἐμμανουὴλ Κόκκινον,  
» Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς Ἀθήνας.  
» Κύριε Πρύταρι,

» Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἐδοξάμην τὴν ἀπιστοίαν νεύειν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σάου, ἡμεῖς τούτοις ὅλα τὰ προσωπικά μου αἰσθήματα πρὸς ὑτὸν τόσῳ διακεκριμένῳ Ἱεράρχῃ, ὅλα αἱ ἀναμνήσεις καὶ ἀπασαὶ αἱ ἀτομικαὶ μου ἐντυπώσεις σχεδὸν ἀμαρῶνται, ἐνόπιον τῆς συναίσθησεως τῆς ἀμέτρου ζήτητος, τῆς ἐπίστασιν οὐχὶ μόνον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ Χριστιανικὴ οὐσία.

» Ἐλαβον τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ τηλεγράφημα, πρὸ ὁποῦν μετ' ἐξαιρέτου καλοκαγαθίας μοι ἐπεστελέτατε, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν εἴχε παραλειφθῆ ἐν τῇ ἀντιγραφῇ ἢ σημείωσις τῆς προελεύσεως, καὶ διὰ τοῦτο μὲν σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ νὰ εὐχαριστήσω ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ, καὶ νὰ Σας ἐκφράσω πόσον ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας κοινῶ τῶν ἡμετέρων αἰσθημάτων. Ὡς πρὸς τὸν ἀειμνηστον, ἀπῆλθε βεβαίως εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τῶν Δικαίων, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Παραδείσου. Γαίαν ἔχοι ἑλλαφράν.

» Φρονῶ, ὅτι οἱ κόποι τῆς μεταβάσεως καὶ τῶν ἐργασίων ἐπὶ τῆς ἐν Βόννῃ Συνόδου, ἐξήρτησαν τὰς ἡθῆς ἐξησθημέναις δυνάμεις αὐτοῦ.

» Ἀλλὰ πόσον ἐνδοξος εἶναι ὁ θάνατος! Πόσον εὐκλείς τὸ μαρτύριον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης!

» Εἶθε ὁ Ὑψιστος νὰ ἀναστήσῃ καὶ μεταφ' τῶν Συμπολιτῶν ὑμῶν καὶ ἄλλαχού, διαδόχους ἀληθῶς παποστολικούς εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον καὶ λειτουργίαν τοῦ ἀειμνηστοῦ.

» Πιστεύω, ὅτι δὲν θέλει ὑστερήσει ἐν Ἑλλάδι δημοτελεῖς καὶ διαρκεῖς τι ἐνθύμημα εἰς μνήμην τοῦ αἰδίου μου Ἀρχιεπισκόπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, Σας παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ λάβω καὶ ἐγὼ μέρος εἰς αὐτό. Οὐδεὶς περισσώτερον ἐμοῦ θέλει φυλάξει ἐκ-

τοῦ χαρακτήρος, τῆς ἐξόχου αὐτοῦ διανοίας, καὶ τῆς περισπουδαστοῦ δι' ἐμὲ φιλίας, δι' ἧς εὐηρεστεῖτο νὰ με τιμᾷ.

» Δέξασθε, Κύριε Πρύταρι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μετ' ἧς ὑποσημειοῦμαι.

» Ὁ ταπεινός καὶ εὐπειθέστατος θεράπων ὑμῶν,  
» Γ. Ε. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.»

Σ. Σ. Π. Ἐπι ἀλγεινότεραν καθίστησιν ἡμῖν τὴν πρόωρον στέρησιν τοῦ σοφοῦ ἡμῶν ποιμενάρχου ἢ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ φιλελληνικωτάτου ἀνδρὸς κ. Γλάδστοντος ἐκδη-

καταχρωμένοι, γίνεσθαι τὴν παραχώρησιν εἰς αἰδίου κατὰ κρισιν.

Τὸ δὲ λέγειν τοὺς παμμάτους αἰρετικούς τὸν Θεὸν προορίζειν ἢ κατακρίνειν, μηδαμῶς εἰς τὰ ἔργα ἀποβλέποντα τῶν προοριζομένων ἢ κατακρινομένων, βεβήλον καὶ ἀνόσιον οἶδαμεν. Ἐμάχετο γὰρ ἂν οὕτως ἡ Γραφή πρὸς ἐαυτὴν, διὰ τῶν ἔργων τῷ πιστῷ διδάσκουσα τὴν σωτηρίαν, καὶ τὸν Θεὸν μόνον αἴτιον ὑποθεμένη κατὰ μόνην τὴν φωτιστικὴν χάριν, ἣν μὴ προσηγασμένων ἔργων παρέχει, δεῖξαι τῷ ἀνθρώπῳ τὴν τῶν Θεῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, καὶ διδάξαι ὅπως οὕτως ἐκείνη συγκατατεθῆ, εἰ βούλοιο, καὶ ποιήσει τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐερέστον, καὶ οὕτω σωτηρίας τυχεῖν, οὐκ ἀναίρετὸν τὸ θέλειν, ἢ μὴ θέλειν ὑπακούσαι, ἢ μὴ ὑπακούσαι αὐτῷ. Ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν Θεῖαν θέλησιν αἰτίαν εἶναι τῶν κατακρινομένων οὕτως ἀπλῶς καὶ ἀναίτιως, ποῖαν οὐκ ἔχει μαίαν; ποῖαν οὐκ ἐπιφέρει κατὰ τοῦ Θεοῦ συκοφαντίαν; καὶ ποῖαν εἰς τὸ ὕψος οὐ λαλεῖ ἀδικίαν καὶ βλασφημίαν; Ἀπειράστον μὲν γὰρ κακῶν τὸ Θεῖον, καὶ πάντων ἐξ ἑαυτοῦ ἐθέλον τὴν σωτηρίαν, ὡς μὴ ἐχούσης χάριν τῆς προσωπολήφιας παρ' Αὐτῷ οἶδαμεν, καὶ τοῖς βεβήλοις γενομένοις σκίσιν, διὰ μοχθηρᾶν αὐτῶν προαίρεσιν καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, ὡς δίκαιον παραγορεῖν τὴν κατάκρισιν ὁμολογοῦμεν. Κολάσσεως δ' αἰωνίου, ὁμότητός τε, καὶ ἀσπλαγχνίας καὶ μισανθρωπίας αἴτιον, οὐποτέ φαμεν τὸν Θεὸν, τὸν χαρὰν γίνεσθαι ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ μετανοοῦντι ἀμαρτωλῷ ἀποφηνάμενον. Μὴ γένοιτο ἡμᾶς οὕτω πιστεύσαι ἢ ἐνοηθῆσαι ἔως ἂν ἐαυτῶν ἐσμέν, ἀναθέματι δὲ αἰωνίῳ καθυποβάλλομεν τοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ λέγοντας καὶ φρονούντας, καὶ χεῖρους πάντων ἀπίστων γινώσκουσαν.

(Ἐπιτετα συνόχην).

λουμένη λύπη επί τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ προθυμία μετ' ἧς προσφέρεται θέλων νὰ μετέξῃ εἰς ὅ,τι διαρκὲς ἐνθύμημα προτιθέμεθα ν' ἀφιερῶσωμεν εἰς μνήμην αὐτοῦ. Ἡ εὐγενὴς αὕτη προσφορά τοῦ φιλέλλητος ξένου πιστεύομεν ὅτι ἐνεποιήσε μετὰ μελλον εἰς τὰ ἀξιοτίμα μέλη τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ συμβουλίου, τὰ χάριν οικονομίας περιορίσαντα τὴν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου διὰ τοὺς ἱεραρχεῦσαντας ἐν Ἐρμούπολει πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου ἀπὸ εἰκοσιπεντακισχιλίων δραχμῶν εἰς δεκακισχιλίαις. Ὅταν εἰς πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, ὅς ὁ κ. Γλάδστον, ἀνὴρ διαπρεπὴς ἐπὶ πολυμαθείᾳ καὶ ἐπιστημονικῇ ἀξίᾳ, τοιαύτην ὑπὲρ τοῦ αἰοδίου Ἀλεξάνδρου ἐκτρέφῃ ὑπόληψιν, καὶ τηλικούτον ἐπιδεικνύται πρὸς τὴν μνήμην αὐτοῦ ζῆλον, νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει ὁ ἡμέτερος ἄνθρωπος νὰ δειχθῆ φειδωλὸς, προκειμένου νὰ ἐγειρῇ μνημεῖον τι διαρκὲς ἐξόχως μὲν διὰ τὸν ποιμενάρχην τοῦτον τοῦ τόπου, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τοὺς προαπογομένους καὶ τοὺς διαδόχους αὐτῶν. Μὴ λησμονῶσι δὲ οἱ Δημοτικοὶ ἄρχοντες ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο μελετᾷ νὰ περιλάβῃ καὶ τὰ ὄστα ἱερομάρτυρος ὁσίου σπουδαίου, τοῦ αἰοδίου Μητροπολίτου Χίου, Πλάτωνος τοῦ Φραγκιάδου, περὶ οὗ θελωμεν προσεχῶς γράψῃ τὰ εἰκότα, ὅπως γνωσθῆ, ὅτι ἡ δημοτικὴ αὕτη δαπάνη, καὶ ἐὰν ἀνέλθῃ εἰς εἰκοσιπεντακισχιλίαις δραχμῶν, παρ' οὐδενὸς θέλει κατακριθῆ ὡς ὑπερβολικῇ.

ΔΕΛΤΑΦΟΡΑ.

Μεταβάλλοντας οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας εἰς τὸ νέον βουλευτήριον, ἤρξαντο αὐθιγερῶν τῶν ἐργασιῶν τῶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τῶν διὰ τὰ ἐπισκοπικὰ συγκατηγορουμένων καὶ προφυλακισθέντων δύο πρῶν ὑπουργῶν Βαλασσοπούλου καὶ Νικολοπούλου, αἰτινες μετὰ μακρὰν συζήτησιν, παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τῆς βουλῆς. Διὰ τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν ἐξαιτοῦνται οἱ κατηγορούμενοι τὴν συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 80 δικαστηρίου. Εἶτα δὲ ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν καθ' ἣν γίνονται δεκταὶ εἰς ἄ. ἀνάγνωσιν διάφοροι ταχυδρομικαὶ καὶ ἀτμοπλοικαὶ συμβάσεις.

— Ἰδοὺ τὸ ἐντάλμα, ὅπερ ἐξέδοτο ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, διατάσσον τὴν σύλληψιν τῶν δύο πρῶν ὑπουργῶν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως

ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς χορηγηθείσης ἡμῖν εἰσαγγελικῆς καὶ ἀνακριτικῆς ἐξουσίας.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Βαλασσοπούλου καὶ Βασίλειος Νικολοπούλου, πρῶν ὑπουργῶν, κατηγοροῦνται ὅτι ἐκ συστάσεως καὶ ἀπὸ κοινῶν συμφέροντος κινούμενοι, κατὰ τὸν Ἰούλιον μὲχρι τέλους Ἰουλίου 1874, προκειμένου περὶ διορισμοῦ τῶν ἀρχιεπισκόπων Πατρῶν, Ἀργολίδος, Μεσσηνίας καὶ Κεφαλληνίας, ἐδωροδοκῆθησαν χρηματικὰ ποσὰ καὶ διάφορα πολὺμα πρᾶγματα καὶ σκεύη, ἵνα παραλειψῶσιν, ἰδίως ὁ Ι. Βαλασσοπούλου, τὸ καθῆκόν των ὡς πρὸς τὸ τῆς ἐκλογῆς δικαίωμα, πρὸς δὲ ἐξεβίασαν τοὺς διορισθέντας καὶ χειροτονηθέντας ἀρχιεπισκόπους (δεῖνα καὶ δεῖνα) καὶ οὕτως ἠνάγκασαν αὐτοὺς καὶ ἔδωσαν αὐτοῖς χρήματα καὶ πρᾶγματα ἀξίας δραχμῶν 155 χιλιάδων.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ ὧν πρόκειται πράξεις τῶν κατηγορουμένων εἰσὶν ἀξιοποινίαι, χαρακτηριζόμεναι εἰς βαθμὴν κακουργήματος, προβλεπόμεναι δὲ καὶ τιμωρούμεναι ἀπὸ τὰ ἄρθρα 57, 56, § 43, καὶ 369 § 1 τοῦ Ποιν. Νόμου, καὶ τῶν ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1852 Νόμων περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκοπῶν.

Διὰ ταῦτα

Ἰδοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ ἄρθρα 208 καὶ 210 τῆς Ποιν. Δικονομίας,

Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν τοῦ Ι. Βαλασσοπούλου καὶ Β. Νικολοπούλου καὶ τὴν ἐνώπιον ἡμῶν παραγωγήν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 ὁκτωβρίου 1875.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

(ἔπονται αἱ ὑπαγραφαί).

— Ὁ θάνατος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σύρου Τήνου καὶ Μήλου εἰς μέγα πένθος ἐβύθησε τοὺς γνωρίσαντας αὐτόν, οὐχὶ μόνον εἰς μεγαλοπόλεις ἐβρήθησαν αὐτόν πρόσωπα ὑψηλῆς περιουσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μικρὰ καὶ ἀπόκεντρα μέρη, ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου του, ἐν Σφῶν ὁ ἱερεὺς Οἰκονόμος Βάος ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ ἐψάλλε μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου, τοῦτο ἦσαν ἔτοιμοι νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς τοῦ τόπου ἐκεῖνου.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐγένετο ἐναρξίς τῆς ἀνορθώσεως τῶν θεμελιῶν τῶν κατὰ τὴν πλατείαν Λεωτσάκου οἰκοδομηθησομένων δημοσίων καὶ δημοτικῶν καταστημάτων. Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο μέγαρον ἐκτός τοῦ ὅτι θέλει ὠραίωσιν τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς βῆθις πλατείας θέλει διὰ τοῦ χρόνου κατασταθῆ μία τῶν μάλα προσοδοφόρων ιδιοκτησιῶν τοῦ ἡμετέρου ἄνθρωπου, καὶ εἶναι ἔργον τὸ ὅποιον καὶ τὴν Ἐρμούπολιν διαφερόντως τιμᾷ καὶ τοὺς δημοτικούς ἄρχοντας, τοὺς τὴν ἐπιχειροῦσιν ταύτην ψηφισάμενους.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ἐρμούπολεως ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ εὐρύχωρον τὴν διατριβὴν, καὶ οἰκῆσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ καθ' ἡμῶν ἱερατικῇ Σχολῇ λίαν στενοχωρῶ

ρος οἰκοῦντας ἱεροσπουδαστὰς καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διδάσκοντας διδασκάλους, ἀνεδέξατο οἰκοθεν νὰ δαπανήσῃ ἐξακισχιλίαις δραχμῶν πρὸς ἐπαύξεισιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ εἰρημένου καθιδρύματος. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου, ἐφ' ὅσον προσφέρεται νὰ υποστηρίξῃ οἰκοθεν ἐν ἐκπαιδευτήριον ἐντὸς τοῦ ὁποῦ διδάσκονται καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀποφοιτοῦσιν ἀρκούντως μεμορφωμένοι οἱ μέλλοντες νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐφημερίοι οὐ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει ἀλλὰ καὶ ἐν πολλαῖς νήσοις τῶν Κυκλάδων, ὅσων οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ Μοναὶ, συναισθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς προσκίσεως κληρικῶν εὐπαιδευτῶν, προθυμοποιοῦνται νὰ δαπανῶσιν ἐκ τῶν ὑστερημάτων αὐτῶν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἡ Β. Νομαρχία Κυκλάδων πιστεύομεν ὅτι θέλει περιβάλῃ προθύμως τὸ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ψήφισμα διὰ τῆς ἐκρίσεώς της.

— Συνιστῶμεν εἰς τὴν εὐμενῇ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρόνοιαν τρεῖς ἀποφοίτους τοῦ καθ' ἡμῶν ἱερατικοῦ Σχολείου, δι' ἐξετάσεως προηγμένους εἰς δημοδιδασκάλους καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου παρεωραμένους δι' ἔλλειψιν προστασίας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας νομίζομεν ὅτι ὀφείλει νὰ προτιμᾷ τοὺς νέους τούτους προκειμένου νὰ διορίσῃ δημοδιδασκάλους εἰς κενὰς θέσεις, τοῦτο μὲν διότι δὲν δύνανται νὰ τραπῶσιν εἰς ἔργα ἀλλότρια τῆς ἐαυτῶν ἐπαγγελίας, τοῦτο δὲ διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῇ δι' αὐτοὺς πόρος ζωῆς, ἕχρησιν ἀν συμπληρώσωσι τὰ ἐπὶ τὰ κανονικῶς τὴν ἱερῶσύνην προσιτὴν αὐτοῖς καθιστάντα.

— Εὐχαρίστως ἀνεγνώμεν ἐν ταῖς Ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσιν ὅτι ὁ μεγαλόψυχος πολίτης κ. Π. Ἀντωνιάδης διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου, καθιδρύματος διαπρεπόντος ἐν τοῖς καθ' ἡμῶν παιδευτήριαις, προσέφερεν ἄουλον εἰς τὸν ὄσφανόν ἱεροσπουδαστὴν Μιχαὴλ Σκορδίλην, τὸν ἐκ Θήρας. Ὁ ἐπιμελέστατος καὶ ἠθικώτατος οὗτος νέος διακούσας πάντα τὰ ἐν τοῖς ἱερατ. Σχολείοις διδασκόμενα μαθήματα καὶ εὐδοκίμησας ἀπελύθη τῆς Σχολῆς, τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις καταλιπὼν τῷ διευθυντῇ αὐτῆς καὶ τοῖς ἐαυτοῦ διδασκάλοις. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ τύχῃ σπουδῆς ἀνωτέρας καὶ ἄπορος ὢν, περιέστη εἰς θέσιν ὄλως ἀμήχανον. Ἄλλ' ἡ εὐγενὴς καὶ φιλόανθρωπος καρδιά τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, εὐμενῆ παρέσχεν αὐτῷ καὶ φιλόξενον ἀρωγὴν, δι' ἧς θέλει δυναθῆ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους αὐτοῦ. Ἐχομεν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ αἰδῆμων καὶ εὐγνώμων νέος κ. Σκορδίλης θέλει ἀνταποκριθῆ δεόντως εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ προστάτου αὐτοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

— Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὅπως εἶναι ἤδη συγκεκριημένον παρέχει ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης διὰ τὸ ἀκέραιον ἐν γένει τῶν δικαστῶν ἀπειρημένων μερῶν τῶν λειτουργῶν τούτων τῆς Θεμίδος ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων (ἰδίως τῶν ποινικῶν) τῶν προερχομένων, ἀπὸ τῆς Ἀνδρον, ἀπὸ τῆς Νάξου καὶ ἀπὸ τῆς Σέρφου, διότι ἐκάστη τῶν νήσων τούτων ἔχει τὸ ζιζάνιον τῆς τὰ ζιζάνια δὲ ταῦτα ἔχουσι τὴν ἐπιτηδεϊότητα νὰ ἐνοχοποιῶσιν ἀθῶοι καὶ διὰ ψευδομαρτύρων νὰ παριστάνουσι ψευδῆ πρᾶγματα ὡς ἀληθῆ γεγονότα, καὶ πολλοὶ ἀθῶοι πάσχουσι ἐκ τῆς μαστιγῆς ταύτης. Εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς Βικὼν τῶν ζιζανίων τούτων ἄτινα, ἄλλως τε εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐυλογήθησαν μεγαλοπρεπῶς οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργίου Σίνου, ταμίου παρὰ τῷ καθ' ἡμῶν ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς ἀξιεράστου θυγατρὸς τοῦ κ. Α. Εὐμοροπούλου Δεσποίνης, κόρης ἐν εὐφῶ Θεοῦ ἀναθεραμμένης καὶ διὰ πολλῶν καὶ σπανίων κεκοσμημένης προτερημάτων. Συγαίροντες τοῖς γονεῦσι τῶν νεονύμφων διὰ τὴν τοῦ ζεύγους τοῦτου εὐτυχῆ συνάφειαν, εὐχόμεθα τοῖς οὕτω καλῶς καὶ ἀγαπητῶς ἡρμοσμένοις βίον μακρὸν καὶ πάντων τῶν κατ' ἄνθρωπον ἐφετῶν πεπληρωμένον.

— Διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ ὁ κ. Μιχαὴλ Παξιμάδης, ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Ἀγγελίδου ἀπολυθέντος.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλ. γραμμάτων Συλλόγου Κατελοῦζοις διαγωνισμὸς, οὗ θέμα ἦν ἡ ἐρμηνεία τῶν ναυτικῶν ἐμπορικῶν νόμων μετ' ὑποδείγματων περὶ τῶν πράξεων, ἃς ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ἐμποροπλοίαρχοι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος ἀπὸ τοῦ 1870 ἀπετύγγανε διὰ τὸ δυσεκπλήρωτον τῶν ὄρων, ἀπαιτούντων ἀπάσας τὰς νομικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὁδηγίας, τὰς ἀπαραιτήτους πρὸς πάντας τοὺς ἐμποροπλοίαρχους, ἐφ' ὃ ἀπητούντο ἐκτὸς τῆς νομομαθείας καὶ ποικίλαις ἄλλαι γνώσεις περὶ ναύλων, μέτρων κλπ. Ἐρέτος εὐτυχῶς ἐληξεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐλλ. ναυτιλίας, δι' ἣν τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρεται ἡ ἡμετέρα πόλις.

Ἐκ τῶν διαγωνισθέντων συγγραφῶν τρεῖς ἦσαν περὶ τοῦ βραβείου ἡ τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Τιμολέοντος Ἀμπελά «Ἐρμηνεία τῶν ἐμπορικῶν νόμων μετ' ὑποδείγματων τῶν διαφόρων νομικῶν πράξεων καὶ ὁδηγῶν περὶ ναύλων, μέτρων καὶ νομισμάτων», ἧτις, καίτοι κριθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἡ πληρέστερον ἐκπληρούσα τὸν εὐεργετικὸν σκοπὸν τοῦ διαγωνισμοῦ, διὰ τὸ νομικὸν αὐτῆς καὶ πρακτικὸν μέρος, δὲν ἐβραβεύθη ἕνεκα τοῦ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν

μέρους, μὴ σταλέντος ἐκ σπουδῆς τοῦ συγγραφέως. Ἐβραβεύθησαν δὲ αἱ τοῦ κ. Γ. Γενναδίου, ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, καὶ ἡ τοῦ κ. Χρυσανθοπούλου, λογιστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ νομομαθοῦς. Ἐμερίσθη δὲ εἰς δύο τὸ ἐκ 1500 χρηματικὸν γέρας.

Εὐχόμεθα μετὰ παντὸς τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου νὰ ἴδωμεν δημοσιευμένας τὰς χρησιμωτάτας ταύτας συγγραφαί, συμπληρουμένην δὲ καὶ τὴν ἐπαινεθεῖσαν συγγραφήν τοῦ κ. Τιμ. Ἀμπελά, ὃν ἰδιαίτερος ὡς συμπολίτην ἡμῶν καὶ αὐτῆς συγαίρομεν ἐπὶ τῷ εὐδοκίμησαντι νέῳ αὐτοῦ συγγράμματι, ὄντι μάλιστα φύσεως νομικῆς, χρησιμότητος δὲ πολλῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια δὲν ἀνέλαβον εἰσέτι ἐκ τῆς σφοδρᾶς ταραχῆς, ἣν ἐνεποίησεν αὐτοῖς ἡ δόλωσις τοῦ Ἀγγελοφύρου τῆς βωσικῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ διώρις πρὸς τὸν Σουλτάνον συνέντευξις τοῦ στρατηγῶ Ἰγνατίεφ. Ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς εἶναι κρισιμωτάτη, τοῦτο ὡμολόγησε προχθὲς ἀνευδοκίμως ὁ πρωθυπουργὸς Δισραῆλ, ὅστις εἶπεν ὅτι ἐλπίζει — ἐλπίζει ἀπλῶς! — εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἐντεθεν πολλὰ διεσπάρσαν ἐπιφοβοὶ φῆμαι διεδόθη ὅτι ἡ συμμαχία τῶν τριῶν αυτοκρατορῶν εἶναι ἐν τῷ διαλύσει, ὅτι ἡ Ρωσσία μελετᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ μονομερῆ ἐπέμβασιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἡ Ἀγγλία προσπαθεῖ νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Αὐστρίας, προ. ἐξασφάλισιν τῆς Κων/πόλεως, ὅτι ὑπάρχει σχέδιον περὶ διανομῆς τῆς Τουρκίας κτλ. Ἡ ἐπίσημος «Ἐρμηρίς» τῆς Βιεννης διέψευσε τὴν περὶ διαλύσεως τῆς τριτῆς συμμαχίας φημίαν, βεβαιώσασα ὅτι αἱ τρεῖς αυτοκρατορικαὶ κυβερνήσεις εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ αὐτῶν προγράμματος. Ὅδὲν ἦττον, οἱ περὶ τῆς Ἀνατολῆς φόβοι βαθυμῶν ἀξάνουσι.

Κατὰ τὸν «Χρόνον» αἱ τρεῖς σύμμαχοι δυνάμεις ἀπεράσισαν νὰ ἐρωτήσωσι διὰ κοινῆς διακοινώσεως τὴν Γ. Πύλην ἐὰν δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐγγυήσεις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπηγγελμένων μεταρρυθμίσεων. Ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις θὰ ἀπαντήσῃ ἡ ἀπάντησεν ἤδη ὅτι οὐδεμίαν ἔχει νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὰς δυνάμεις ἐγγυήσιν. Ὁ «Χρόνος» συμπεραίνει ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης θὰ ἦναι παρὰ τὴν σπουδαίων ἐπακολουθημάτων. Διανοοῦνται ἄρα γε νὰ ἐπεμβῶσιν αἱ δυνάμεις διὰ τῶν ὅπλων; Ἡ ὑπουργικὴ αἰνώμησις τῆς Ρώμης ἐπιβεβαίωσεν ὅτι αἱ δυνάμεις πραγματεύονται ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἰς ἡγίκεν ὁ κατάλληλος καιρὸς ὅπως προσκαλέσωσι τὴν Πύλην νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς χριστιανούς πραγματικὰς μεταρρυθμίσεις, αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐγγυήσιν τῶν δυνάμεων. Κατὰ τὴν βωσικὴν «Ἐρμηρίδα» τῆς Πετρούπολεως θὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ πρότασις περὶ συστάσεως αὐτονομῶν κρατῶν ἐκ τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης ὑπὸ χριστιανὸν ἡγεμόνα, ἢ, ἐν τούτῳ μὴ ὑπάρχῃ δυνατὸν, νὰ προσαρτηθῇ ἡ Ἑρζεγοβίνη εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Κατὰ δὲ τὴν βιενναίαν ἐφημερίδα Tagblatt, ἡ Πύλη προέτεινε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Νικόλαον νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑρζεγοβίνης ἐπὶ τῷ ὄρει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ Μαυροβούνιον τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Πύλης.

Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν κατὰ τὴν πολύκροτον διάλεξιν τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Ἰγνατίεφ, λέγει ὅτι ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ρωσσίας εἶπε σήμερον ὅτι πρὸς 2 1/2 μηνῶν εἶπε πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ ὁ τῆς Ἀγγλίας, σὶρ Ἐλλιοτ. Τοιοῦτω τρόπῳ λοιπὸν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπολιτικῆ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας εἶναι μία καὶ αὐτῇ! Βεβαίως ἡ συμφωνία τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν οὐχὶ εἰς τὴν οὐσίαν ἀλλ' οὐδὲν ἦττον φρονεῖ ὁ «Χρόνος» ὅτι ὁ ὀξυδερκὴς πρίγκιψ Γορτσάκωφ πᾶν ἄλλο μελετᾷ ἢ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κρίσιν. Ὅτι ἡ Ρωσσία ἠλλαξέ τὴν πολιτικὴν τῆς, θὰ πιστεύωσι τοῦτο (κατὰ τὸν «Χρόνον») μόνον οἱ φρονούντες ὅτι ἐν οἰονδήποτε ἔθνος δύναται νὰ μεταβάλῃ ἐντὸς μίας ἐβδομάδος τὴν προαιώνιον πολιτικὴν του. Οἱ Ρῶσοι ἐδιδάχθησαν νὰ πιστεύωσιν ὅτι εἶναι οἱ κληρονόμοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλ' ἡ κατάληψις τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἐπιλέγει ὁ «Χρόνος») γενᾶ πολλὰ καὶ ποικίλα ζητήματα ἡ Ρωσσία ἴσταται σήμερον μακρότερον τοῦ Βυζαντίου ἢ ὅσον ἴστατο κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Ἐπειτα ἡ παρὰ τῶν Ρῶσων κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ βλάβῃ ἡμᾶς πολὺ ὀλιγώτερον ἢ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἀνεξάρτητος ἡ Περσία, οὐδαμῶς φοβούμεθα μήπως ἀπολέσωμεν τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡγεμονίαν ἡμῶν. Ὁ «Χρόνος» ὁμολογεῖ ἐν τέλει ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐπιτείνεται ὁσμέραι, καὶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ ἀπὸ τοῦδε τὰς ἀδύλων τοῦ μέλλοντος περιπετειᾶς. Καθαρώτερον τοῦ «Χρόνου» ἀποφαίνεται ὁ «Ἡμερησίος Τηλέγραφος», «εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὄλως ἀδιάφορον (λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη) ἐὰν ἡ Ρωμανία, ἡ Σερβία, ἡ Βοσνία, ἢ ἡ Βουλγαρία γίνωσιν ἀνεξάρτητα ὄλως κράτη. Πρὸς ἡμᾶς διαφέρει μόνον ἡ τύχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως: εὐκολώτερον νὰ παραδώσωμεν εἰς τὸν τυχόντα ἅπαντα τὰ θωρηκτὰ ἡμῶν σκᾶφη ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ ξένης δυνάμεως. Τὰ μέγιστα δὲ διαφέρει ἡμῖν καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Αἰγύπτου ἐνθα δὲν νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἡμετέρα ἐπικρασία».

(Κλειώ).

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΒΥΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ὁ π ὀ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Τῆς ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΕΠΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ. ΕΤΟΣ Β'.

Συμπληρωθέντος τοῦ Α'. ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ

ΒΥΡΩΝΟΣ

ἢ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐκλεγείσα Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς παρουσίας Ἀγγελίας σπεύδει νὰ ἐξαιτήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τούτου, πεπειθῆσα ὅτι θέλει τύχει τῆς αὐτῆς καὶ ἔτι θερμοτέρας ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν φίλων τῶν γραμμάτων, ἐν ἡ ἐποχῇ, ἐν τῇ αὐτονόμῳ τουλάχιστον Ἑλλάδι, οὐδὲν ἕτερον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑφίσταται περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ πάντας τοὺς κλάδους τῶν ἐπιστημῶν.

Ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ συνειδούσα τὸ δυσχερὲς τῆς τοιαύτης συγκεντρώσεως ἐπεκαλέσατο τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν οὐ μόνον τῶν παλαιῶν αὐτῆς συνεργατῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἐπιτίμων καὶ ἐκτάκτων, ἐπίσης διαπρεπόντων ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν γραμμάτων.

Ἔσονται λοιπὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον οἱ ἐξῆς παλαιοὶ καὶ νέοι

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. Βράϊλας Ἀρμένης, Ἀριστ. Βαλαωρίτης, Α. Ρ. Ραγκαβῆς, Θ. Ὀρμανίδης, Ν. Δραγούμης, Ι. Δε-Κιγάλας, Θ. Καρούσος, Α. Παταζῆς, Αχ. Παράσχος, Α. Βλάχος, Ε. Γαλλάνης, Η. Ποταμιάνος, Φ. Οἰκορομίδης, Κ. Πάπ, Π. Ι. Χαλκιάπουλος, Γ. Κακαράκης, Ε. Κόκκιος, Α. Βυζάντιος, Α. Λαοκαράτος, Γ. Παράσχος, Α. Προβιλέγιος καὶ Ε. Ἀσάπιος.

Ἰδίως ὅμως θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ποικιλίαν τῆς ὕλης, ἐνοῦσθε τοῦ κυρίου σκοποῦ τοῦ Συλλόγου ν' ἀπομακρυνθῇ, οὔτε νὰ ἐξολισθήσῃ εἰς τὴν ἀκρατὸν σχολαστικότητα, δημοσιεύουσα παρὰ τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, μυθιστορίας καὶ διηγήματα, παρὰ τὰς φιλοσοφικὰς πραγματείας, δράματα καὶ ποιήσεις, ἔσται λοιπὸν

ΓΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Φιλοσοφικαὶ μελέται, φιλολογικαὶ διατριβαί, ἐπιστημονικαὶ πραγματείας, ἱστορικὰ, καλλιτεχνικὰ, στρατιωτικὰ, μεταφράσεις, ἀρχαιολογικὰ, ἠθικὰ καὶ ἔθιμα, φυσικὴ ἱστορία, δράματα, μυθιστορία καὶ διηγήματα, βιβλιογραφίαι, δημόδης φιλολογία καὶ ποιήσεις.

Ἔσται δὲ καὶ ἡ ἐκδοσις καλλιτεχνικωτέρα, κεκοσμημένη ἐνίοτε δι' εἰκόνων Εὐρωπαϊκῶν καὶ προπάντων ἡ τακτικὴ δημοσίευσίς ἐκάστου φυλλαδίου τὸ πρῶτιστον τῆς Ἐπιτροπῆς μέλημα.

Ἐκαστὸν δὲ φυλλάδιον θὰ σύγκειται ἐξ ὀκτώ τυπογραφικῶν φύλλων ἢ δὲ συνδρομῇ, οὔσα ἐτήσια καὶ πληρωτέα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ β'. φυλλαδίου, ὀρίζεται ὡς ἐξῆς. Ἐν Ἀθήναις Ν. δραχ. 12. ἐν Ἐπαρχίαις 14. ἐν Ἐξωτερικῷ φρ. 18.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποσχομένη τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτῆς εὐελπιστεῖ ὅτι ὁ ΒΥΡΩΝ θέλει τύχει τῆς προστασίας τοῦ τε φιλολογικοῦ Κοινοῦ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τῶν γραμμάτων καὶ τῶν Συλλόγων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1875.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

(Γ. Σ.) Κ. Γ. ΞΕΝΟΣ (πρόεδρος), Π. ΠΑΝΟΣ (ταμίαι), Γ. Π. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ (γραμματεὺς), Α. Ε. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, ΑΝΤ. Α. ΚΑΝΤΑΚΙΑΝΗΣ, ΑΔΕΣ. Γ. ΖΩΤΟΣ, ΣΟΛ. ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ, Σ. Σ. Π. Συνδρομηταὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφεῖω τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἄριθ. 841.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἐρμουπόλεως. Συγκείμενον ἀπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν Ἰωάν. Πρεζάνη, πρῶτος καὶ τοῦ Γραμματέως Παντελ. Περδικάκη.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ »

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1875, ἰνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μετὰ τοῦ ἐνάγοντος Νικολάου Κ. Ζενίου, κατοικοῦ ἐνταῦθα, παραστάτος αὐτοπροσώπως, καὶ τοῦ ἐναγομένου Ἰωάννου Ν. Ἀνεζῆ, κατοικοῦ Ψαρρῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, μὴ ἐμφανισθέντος.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου (ε. ε.) κλήσεώς του ἐζητήσατο νὰ τοῦ πληρώσῃ ὁ ἐναγόμενος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως εἰκοσάφραγμα χρυσῶ ἐπτὰ καὶ ἡμισὺ ἐντόκως πρὸς 1 1/2 τοῖς 0/0 τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς 3 Ἰανουαρίου (ε. ε.) καὶ τὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια ἔλαβεν εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος τὴν 3 Ἰουλίου (π. ε.)

Κοινοποιήθεισος τῆς κλήσεως ταύτης νομίμως καὶ προκειμένης σήμερον συζητήσεως αὐτῆς.

Ἀκούσαν τὸν ἐνάγοντα ἐξαιτούμενον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου ὅ,τι καὶ διὰ τῆς κλήσεώς του

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου (ε. ε.) ἐπιδοτηρίου τοῦ ἐνταῦθα κλητῆρος Γ. Α. Καραντσα ἐμφανίζεται ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐκλητεύθη νομίμως, κοινοποιήθεισος τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διανομὴν ἐναγόμενον συνάμα δὲ ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 213 τῆς 10 Ἀπριλίου (ε. ε.) φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ « Πανόπη », μὴ ἐμφανισθείς δὲ δικάζεται ἐρήμην ἐπιδικαζομένων εἰς τὸν ἐνάγοντα ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεων του, θεωρουμένων ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως καὶ μὴ ὑπαρξούσης ἐνστάσεως προβλητῆς ἐξ ἐπαγγέλματος (ἀριθμ. 503 καὶ 504 τῆς Πολ. Δικονομ.)

Δι' ἴδων καὶ τ' ἀριθρ. 732, 733 καὶ 210 τῆς Πολιτ. Δικονομ.

Δικάζων ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Ἰ. Ν. Ἀνεζῆ, ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα εἰκοσάφραγμα 7 1/2 ἐντόκως πρὸς δραχ. 1 1/2 τοῖς 0/0 τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς 3 Ἰανουαρίου (ε. ε.) ἄχρις ἀποτίσεως, καθὼς καὶ τὰ τῆς παρούσης δίκης ἐξόδα καὶ τέλη δραχ. 10.

Ἀπαγγέλλει τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ ἐναγομένου καὶ διατάσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστέην.

Ἐκρίθη ἀπεφασίθην καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1875.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς

Ι. ΠΡΕΖΑΝΗΣ

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιοματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως βεβαίωσιν τοῦτου τὸ πρῶτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Ἐρμουπόλει αὐθημερόν.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς

Ι. ΠΡΕΖΑΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Π. Περδικάκης.

Ἄριθ 525.

Βιβλ. ἀπογράφ.

Ἄον ἀπόγραφον ἐκτελεστέον.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 3 Νοεμβρίου 1875.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Ι. Α. Βολανόπουλος.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ὅπερ ἀρμόδιος Κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον τόπον διαμένοντα Ἰ. Ν. Ἀνεζῆν, ἐπιτασσόμενον ὅπως ἐμπροθέσωμαι μοὶ πληρώσῃ 1) διὰ κεφάλαιον 20/φραγμα 7 1/2. 2) διὰ τόκους ὑπερμερίας ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου μέχρι σήμερον, ἧτοι μῆνας 10 εἰκοσάφραγμα ἐν καὶ 13/100 ἧτοι τὸ ὅλον 20/φραγμα 8 63/100. 3) δι' ἐξόδα ἐπιδικασθέντα δραχ. 10 καὶ 4) ἑτέρας δραχ. 15 δι' ἐπιταγῆν, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπίδοσιν καὶ δημοσιεύσιν, συνάμα δὲ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὰ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ « Πανόπη ».

Σύρος τῇ 5 Νοεμβρίου 1875.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος ΔΗΜ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΑΓΩΓΗ

Φρασκῆς Α. Μποναζούντα, κατοικοῦ Μυκόνου, ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν Δημητρίου, Χαρικλείας, Ματθαίου, Ἐμμανουήλ καὶ Αἰκατερίνης Α. Μποναζούντα, κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντ. Μποναζούντα, Κατὰ

Δημ. Δεσοῦδα, ἐμποροπλοιάρχου, κατοικοῦ Μυκόνου, ἀγνώστου δὲ διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε ναυτικῶς παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου μου Α. Μποναζούντα, δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου γενομένου ἐν Μυκόνῳ τὴν εικοστὴν Ἰουλίου 1869 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Π. Κοπακάκη, λίρας Γαλλίας ἑκατὸν τέσσαρας μὲ τόκον 18 0/0 καὶ ὑπὸ προθεσμίαν ἐνός ἔτους πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐφοπλισμὸν τοῦ πλοίου του, ὅπερ ὑπεγγύαζε διὰ

τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ του. Τὸ συμβόλαιον τοῦτο κατεχωρήθη αὐθημερόν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ ὑπεγγύου πλοίου, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου προκεκαταχωρημένου, τὴν δὲ 23 Ἰουλίου 1869 κατεχωρήθη εἰς τὸ εὔρετήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Τὴν 30 Ἰανουαρίου 1871 κατέβαλε τῷ δανειστῇ αὐτοῦ τὸν τόκον δύο ἐτῶν, ὥστε ἀφαιρουμένων τούτων τὸ ὑπόλοιπον ἀνέρχεται μετὰ τῶν τόκων εἰς δραχ. Β. Δ. 4, 238, 75/00.

Ἐπειδὴ εἰ καὶ ζητηθεὶς ἐκτοτε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὀφειλῆς του οὐ μόνον ἠνήθη, ἀλλὰ καὶ καθίστα δυσχερῆ τὴν διὰ τῶν νομίμων ἀναγκαστικῶν μέσων ἱκανοποίησιν τοῦ δανειστοῦ του, πάντοτε διατρίβων μετὰ τοῦ πλοίου του εἰς ἄγνωστα μέρη.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπαίτησις αὐτῆ περιῆλθεν εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος Α. Μποναζούντα, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4,634 τῆς 26 Μαρτίου 1874 διαθήκης, γενομένης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Μυκόνου Π. Κοπακάκη, οὐ νομίμως ἐπιτροπεύω, ἐξεπληρώθησαν δὲ αἱ διατυπώσεις ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ὡς πρὸς τὴν ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσωμαι πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου, καθ' ἣν ἐξαιτούμαι νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μοι πληρώσῃ τὸ ἐν λόγῳ ναυτοδάνειον ἐκ δραχμῶν Β. Δ. 4,238.75 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως, ν' ἀπαγγελητῇ κατ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως προσωπικῆς κράτησις, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὀφειλῆς του, καὶ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας πρὸς τὸν Κύριον εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Δ. Δεσοῦδαν, ἐμποροπλοιάρχον καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ « Πανόπη ».

Ἐρμουπόλις τὴν 29 8βρίου 1875.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

ΔΟΡΕΝΤΖΟΣ Π. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ἄριθμὸς 13,817.

Ἐπαναληπτικὴ κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Ἡμεῖς Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως Ἰωάννης Ἀθανάσιος ἐδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος κειμένης οἰκίας τῶν ἀνηλίκων τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Φωτίου Τσιρικλιάνου λαβάντας ὑπ' ἀριθμὸν δώδεκα χιλιάδας τριακόσια ἐν καὶ ἀπὸ δεκαεπτῆς Μαΐου τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα τρία ἔκθεσιν πλειστηριασμοῦ παρ' ἡμῶν συνταχθεῖσαν δι' ἧς ἀναβλήθη ἐπ' ἀόριστον ὁ πλειστηριασμὸς τῆς ἀναφερομένης οἰκίας ἐνεκεν ἐλλείψεως προσφορᾶς καὶ τὴν ἀπὸ τριακοστῆς πρώτης Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους πρὸς ἡμᾶς αἴτησιν τοῦ δικηγόρου Κωνσταντίνου Σχλαμπάση Πληρεξούσιου τῆς Αἰκατερίνης χήρας Φωτίου Τσιρικλιάνου, νομίμου ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς Αυσάνδρου, Ὀλγας, Ἰωάννου, Βιργινίας, Νικολάου καὶ Βασιλείου, ἐξαιτουμένου ὅπως ἐπαναλάβωμεν τὸν πλειστηριασμὸν εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν παρ' ἡμῶν συντόμως ὀρισθησομένων.

Κοινοποιούμεν ὅτι,

1) Ὁ ἀναβληθεὶς πλειστηριασμὸς τῆς ἀναφερομένης οἰκίας τῶν ὀρφανῶν τοῦ Φωτίου Τσιρικλιάνου ὅπως περιγράφεται εἰς τὴν ἀπὸ δεκάτης ἐβδόμης Μαρτίου τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα τρία κοινοποίησιν μας, δημοσιευθεῖσαν δις διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμοῦς τριακόσια ἐξήκοντα τέσσαρα τῆς τριακοστῆς πρώτης Μαρτίου καὶ τριακόσια ἐξήκοντα ὀκτώ τῆς πέμπτης Μαΐου τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα τρία δύο φύλλων τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ « Πατρὶς », θέλει γίνε ἐνώπιον ἡμῶν τοῦ Συμβολαιογράφου ἐν τῇ ἐνταῦθα θέσει τοῦ Παλαιοῦ Τελωνείου ἔξωθεν τοῦ Καφφενείου τῶν κληρονόμων τοῦ Ἀνδρέου Κοσμᾶ, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐνάτην Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ θέλει περιωθῆ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς Μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

2) Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῆς ἐκτιμῆσεως ἧτοι δραχμᾶς τριάκοντα ἐπτὰ χιλιάδας (37,000).

3) Ὁ ὑπερβηματιστῆς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα πρὸς ἡμᾶς τὸν Συμβολαιογράφον ἐντός εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως.

Ἡ παρούσα θέλει διακηρυχθῇ διὰ κήρυκος εἰς τὰ δημοπώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ « Πανόπη » τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀγορᾶς καὶ Ἑρμοῦ κειμένῳ Γραφεῖω μου σήμερον τετάρτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν τρίτην.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφος

(Γ. Σ.) Ι. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Γ. Σ.) Ι. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.